

Llar de Jubilats

Dinar de germanor

També dintre de la setmana cultural, hem organitzat unes conferències molt interessants, realitzades pel Dr. Ferran Boneu, el Sr. Josep Pueyo, president de la coordinadora de Jubilats de Lleida, el Sr. Fabià Corretgé i el Sr. Llorenç Capdevila i hem acollit una exposició de pintures dels artistes Albert Corretgé i Àngel Piulats.

Però no tot han estat viatges i conferències. També hem tingut temps per a les festes. La de Sant Joan, amenitzada per la coral Sant Bartomeu d'Alpicat, dirigida per la Sra. Emi

Activitats de la Llar de Jubilats d'Alpicat

Aquest any, dintre de la setmana cultural, hem pogut gaudir de moltes i variades visites, com la de la Sagrada Família, on un guia ens va explicar les meravelles de l'obra de l'arquitecte Gaudí. Vam visitar el Museu del Prado, el Palau Reial i l'estadi Santiago Bernabeu de Madrid, viatge en què molts de nosaltres vam pujar per primera vegada en l'AVE. Uns altres llocs on vam anar van ser la fàbrica de cerveses Sant Miquel de Lleida, Mercabarna i al teatre Condal, on vam gaudir de la representació de la comedia *Hop!era*.

Sant Joan

Boira, i on cada any homenatgem als socis que compleixen els 85 anys i aquelles parelles que tenen la gran sort d'arribar a les noces d'or i la Festa del Soci o Dinar Germanor, dos de les festes més importants per a la nostra entitat.

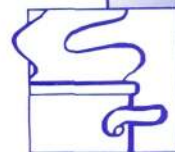

País basc

L'última activitat realitzada ha estat l'excursió al País Basc, d'on acabem d'arribar. Hem visitat les ciutats de Logroño, Bilbao, Vitòria, Sant Sebastià i Pamplona. Vam anar també a Bayona, Biasritz i Hendaia, a la costa francesa. Hem estat en indrets tan representatius com Gernika, bressol del País Basc. Hem visitat santuaris com el de Sant Ignasi de Loiola; museus com el del Naïpe Fournier o el del vi d'Olite i fàbriques com la d'autocars Irizar i la fàbrica de Sidra EVA, que té una delegació a Alpicat.

Josep Escuer,
president de l'Associació de Jubilats
i Junta Rectora

Per avui...

Crema de llagostins

Ingredients per a 4 persones:

600 g de llagostins
Escalunyes
1 porro
1 copeta de conyac
2 cullerades d'oli
1 cullerada de farina
1.500 ml d'aigua
Sal i pebre
2 branquetes de timó
2 claus d'olor
1 fulla de llorer
1 dl de nata
1 cullerada de sucre
2 cullerades de llimó
Julivert

Preparació

Fregim les verdures durant 3 minuts en una olla amb un fons d'oli. Incorporarem els caps i les closques dels llagostins, ho salpebrem i ho saltem uns minuts.

Diluïm la farina en el vi i, amb això, reguem l'anterior. Ho barregem i ho cobrim amb l'aigua. Incorporarem les espècies i les herbes aromàtiques i continuem la cocció a foc mitjà durant 25 minuts. Ho passem pel colador xinès i ho tornem a ficar a la cassola.

Escalfem el forn a 180°. Posem els llagostins en una safata untada amb oli, hi tirem sal, sucre i llimona. Ho introduïm al forn. Escalfem la crema, la barregem amb la nata i ho fem als plats.

Ho coronem amb llagostins.

Costellam de xai amb peres

Ingredients per a 4 persones:

1 costellam de xai
1 escalunya
½ got d'oli
6 peres
50 g de mantega
2 cullerades de sucre
2 taronges
1 raquet de licor
Branca de romer
Sal

Preparació

En un got posem l'oli amb unes fulles de romer. Pelem l'escalunya i l'afegim, picada, amb l'all. Ho batem amb un braç elèctric fins que estigui ben reduït.

Lliguem el costellam i el pinzellem amb la salsa

d'herbes. El tapem amb film i el deixem macerar.

Escalfem el forn a 220°. Ho coem, pinzellant amb l'oli perquè agafi color (afegim aigua i reguem la carn amb el seu propi suc).

Tallem la pela de la taronja en juliana. Pelem les peres, les partim i retirem les llavors. En una paella, fem el sucre, la mantega i les peres. Afegim suc de taronja i la juliana. Hi fem un bull i posem el costellam.

El plat es presenta amb les peres al voltant i la salsa a part.

Tortell de reis amb fruita seca

Ingredients per la massa (4 persones):

500 g de farina
30 g de llevat
1 dl d'aigua
125 g de mantega
125 g de sucre
2 ous
5 g de sal
La ratlladura de mitja llimona
La ratlladura de mitja taronja
1 cullerada d'aigua de tarongina

Ingredients per la decoració:

50 g d'ametlles mòltes
50 g de sucre granulat
Fruita seca

Preparació

Fonem la mantega. Escalfem un recipient amb aigua i hi diluïm el llevat. Posem en un bol la mantega, el sucre, la sal, la ratlladura dels cítrics, els ous i l'aigua de tarongina. Ho unim amb una batidora i afegim la farina.

Ho pastem durant 10 minuts fins que es faci una massa fina i elàstica. Ho tapem amb un drap i ho deixem reposar 15 minuts.

Formem el tortell i el deixem en un lloc calent fins que dobli el seu volum.

Escalfem el forn a 200°.

Posem sucre en un bol, batem l'ou i el pinzellem.

Ruixem el tortell amb sucre humit i hi posem damunt les ametlles.

Introduïm el tortell al forn durant 30 minuts.

El deixem refredar sobre una reixeta i el guarnim amb fruites.

Aquest postre típic de Nadal es pot servir amb nata muntada.

Teresa Pané Cabasés

El món del gravat

Parlem amb Josep Mateu Profitós

Neixes a Balaguer, Lleida 1955. Llicenciat en Història Contemporània i en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Has realitzat diversos cursos de paper i gravat a Capellades i Fuendetodos, respectivament. Has participat en el 7 Encuentro de Artistas Plásticos a Calilegua (Jujuy-Argentina) en 2004. Exposicions individuals i col·lectives d'escultura i gravat a Catalunya i Argentina. Escultures públiques en diverses localitats de Catalunya. Has participat en les edicions de Estampa, Salón Internacional del Grabado i Ediciones de Arte Contemporáneo, dels anys 2004 i 2005. Exposos pre-visiones en el CCCP, Lleida 2006.

- Com et vas interessar pel món del gravat?

Va ser una mica per casualitat. Jo sempre m'he interessat més per l'escultura, i treballar més amb volums. Ja havia fet alguna cosa de gravat en la facultat de Belles Arts i va ser a través de l'artista Antonio Pérez Vidal, que ens vàrem conèixer, i ell es dedica molt al gravat i en el seu taller vàrem començar a treballar el gravat, sobretot la xilografia. És una troballa que vaig anar fent i m'hi vaig anar enganxant bastant. Amb l'Antoni vàrem anar fent exposicions.

- Has tingut ocasió de fer cursos de gravat a Fuendetodos. Com va ser l'experiència?

Bé, molt bé. Molt bon ambient. Hi vaig conèixer el que en diuen tècniques additives. Sobre la planxa de fusta s'afegeix materials que donen textures diferents i fan un joc diferent al de la mateixa fusta. Altres possibilitats amb altres materials. Em va agradar perquè anaves afegint coses, entintant, provant.

- Què penses que ens vol dir la teva obra?

Això ja és molt complicat. De vegades no ho sé jo massa el que vull dir. Això és difícil. L'obra és abstracta. De vegades s'hi pot trobar una referència figurativa, però molt llunyana, molt diluïda. Per tant, des d'aquest punt de vista és difícil de dir el que significa exactament, el que és, el que s'hi veu. L'aspecte estètic no és el que compta, no és el que em preocupa més. Sempre hi ha una mena de sensació darrere, o d'idea que vols aportar. Potser no tant experiència, però sí una vivència, una cosa que has vist i que aquí apareix de formes diferents. Jo treballo amb composicions moltes vegades geomètriques; a mi m'atreuen molt. I en compondre aquestes formes em permet treballar amb elements senzills, no complicar les coses. M'atabala una mica tot el tema que es vagin acumulant elements, quan es carrega la cosa. De vegades passa d'anar posant, posant, com si hi hagués la necessitat d'afegir perquè no n'hi ha prou. I per a mi és al contrari. Fins i tot t'has de mentalitzar perquè sigui així, treient coses, i a mesura que les vas treient, t'adones que queda l'essencial. I aquestes formes geomètriques més senzilles, més pures, permeten treballar en aquest sentit de buscar. No de trobar res, perquè és molt difícil trobar-ho del tot. Anar buscant allò que és essencial, que diu més que l'acumulació de coses, de formes, d'elements.

- Quins artistes han influït en la teva obra?

Sempre m'han agradat molt els avantguardistes, sobretot els artistes de les segones avantguardes, que es movien al voltant de l'abstracció, l'expressionisme abstracte i, naturalment, també de l'extensió geomètrica, dels clàssics. D'artistes diguem nous, gent jove que ha anat emergint en els últims anys, n'hi ha alguns que m'atrauen força, sobretot escultors. Però els avantguardistes clàssics d'aquí, del país, com poden ser: Tàpies, Chillida, aquesta gent molt coneguda (fins i tot han arribat a donar-los massa *bombo i platillo*) però bé a mi són els que m'atreuen més. Que hagin influït més o

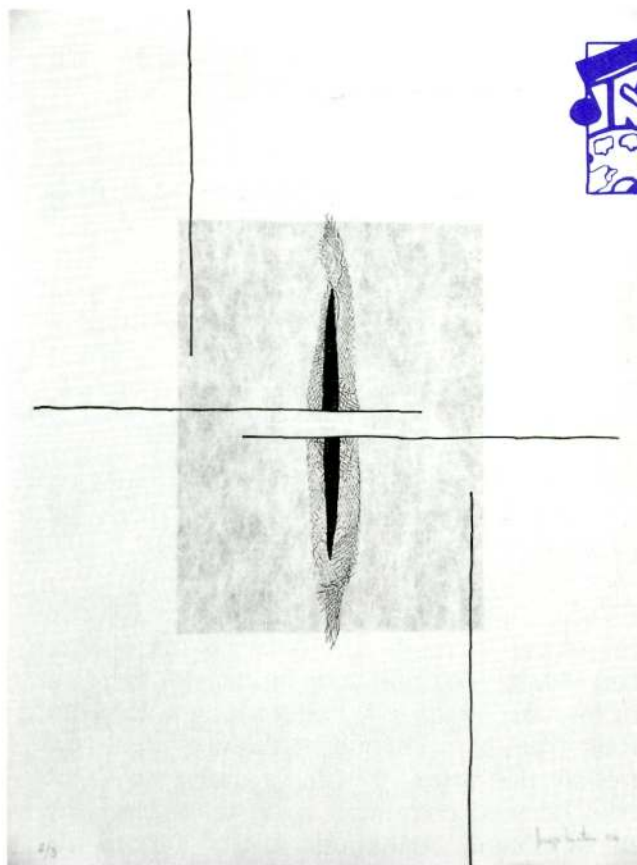
menys sense voler reproduir res, sempre hi ha coses que quan les veus dius: mira això sembla com si hagués volgut tocar el tema de tal cosa que ha fet Chillida, Tàpies, gent d'aquesta. De gent jove hi ha un escultor que sempre m'ha atret força: és el Jaume Plensa, per mi molt potent, molt diferent. Susana Solano, Cristina Iglesias, les trobo interessants. Però em sento menys influït tot i que m'agraden molt. Pels clàssics sí, més i cada vegada més. Per les avantguardes, sobretot els geomètrics: Mondrian, els avantguardistes russos: kandinsky, Klee, tots aquests. Tot i que treballen amb elements que jo no toco, com són el color, que jo no utilitzo massa, però fins i tot així són per a mi referències molt clares. Picasso com tothom. Però tot i que és la figura suprema, tampoc és per a mi un referent.

- Penses que l'art del gravat té part d'escultura?

Sí, sí, sí. Té molt a veure, ja que treballes amb materials molt escultòrics. La xilografia és com una petita escultura plana, i fins i tot després, quan passa al paper, el fet que el paper agafi la imatge de la fusta, la textura, el gofrat. En els gravats moltes vegades, és molt interessant accentuar aquests elements de gofrat. Tot això penso que sí, que li dona un caràcter més aviat escultòric. També depèn del gravat. Potser el gravat calcogràfic no tant. Potser té més de pictòric. Però la xilografia, el linoli, sí que et dona bastant aquesta qualitat. Fins i tot amb la imatge d'elements plans, que es combinen amb talls amb línia. I de vegades passa que hi ha gravats que et porten a donar-li un sentit més volumètric, o a l'inrevés: de la volumetria passes al pla. De vegades, cosa que no és gens ortodoxa, he utilitzat materials volumètrics com a planxa: tubs de plom, ja que jo utilitzo una premsa vertical, el tòrcul a mi sempre m'ha agradat poc.

- En diverses ocasions has exposat amb els artistes de Sud-amèrica: Benavídez, Scannapieco, Paulón, Koch, Arjona, Gotleyb, Galleco, Winkhaus. Ens pots explicar les aportacions mútues que s'han produït amb aquesta relació?

En general els argentins, i aquests en concret, són molt aficionats a la xilografia i això estableix una relació bastant directa amb el que faig jo. A més, són bons xilògrafs, són gent que ha treballat molt la tècnica i es nota amb l'obra. No sols per ells, sinó perquè vénen d'una tradició de xilògrafs bastant important allà. Hem exposat diverses vegades tant aquí a Catalunya com a l'Argentina. Conjuntament

en col·lectives. L'experiència és bona perquè és molt variada. Tot i utilitzar tècniques similars, hi ha molta varietat. Des de gravadors d'aquests que treballen amb elements figuratius, amb elements gairebé indigenistes i ètnics, característics de cultures sud-americanes, fins a gent que treballen d'una forma absolutament abstracta, molt lliure. D'altres d'una forma figurativa, gairebé com si fos una mena d'art pop. Una mica de tot. I vulguis o no, sempre reps coses. Escanapieco treballava amb figuratiu i en canvi ara ha passat a treballar amb elements abstractes molt geomètrics, molt senzills, de línies planes, amb molta finura. Molt bé, gravats molt atractius.

- La teva activitat docent a l'institut com a professor d'història i de dibuix, què aporta a la teva obra?

Aquestes dos activitats les tinc bastant separades, no aïllades del tot, però no m'agrada barrejar-les. De vegades veus coses que fan els alumnes que et sorprenen i que no incorpores directament, però penses: això treballat d'aquesta manera o de l'altra. Coses fins i tot molt infantils et poden servir, et poden donar idees, aportar alguna cosa. L'activitat docent és molt ingrata. Els alumnes, i en general l'ambient que es respira en les aules, no és d'interès per allò que estàs fent. Tot i que sovint et trobes gent que sí s'interessa, no és que sigui absolutament general. Això et marca

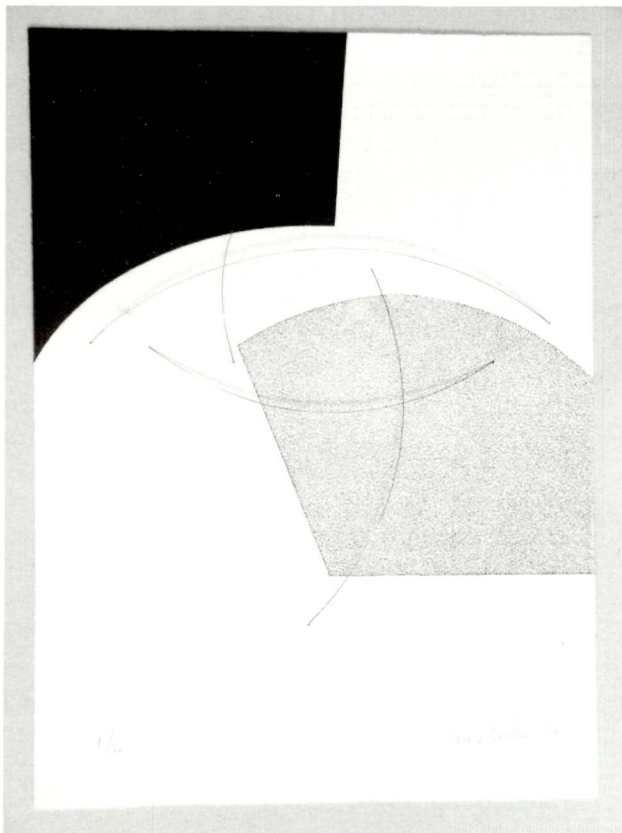
molt, és una castanya, t'impedeix acabar de gaudir-ho. I en acabar me'n vaig al taller i m'oblido d'això.

-L'aportació de l'activitat docent a la teva obra, per la qual et preguntava, hi és a nivell emocional?

Mira, a mi el que em faria una certa il·lusió seria a l'inrevés, que l'obra tingués no una continuïtat, però sí un reflex en coses que tu puguis anar fent a l'escola amb els alumnes. Això estaria bé.

- Què és el que ha atret la teva tasca artística vers els personatges de còmic i els mites del cinema?

És una altra activitat absolutament deslligada. No té res a veure. Entre l'obra del gravat, l'escultura i això altre no hi ha relació. Tot i que hi hagués pogut ser, hagués pogut lligar-ho més. Però el fet és que no ho he lligat; és un treball més artesanal amb paper maixé. Tot això ho vaig començar quan tenia els *crios petits*. Fèiem coses per a ells. I com els agradava llegir contes per exemple del Tintin, llavors fèiem els personatges. Va començar així, i llavors ens en varen començar a demanar, per regalar, etc. I hem anat fent-ne ja com a més comercial. Quan ja tens la figura ideada és més de repetició, de treball que no has de pensar gaire; que també de vegades va bé. A mi el còmic sempre m'ha atret molt. Més que la historieta els dibuixos. N'hi ha de molt

atractius. Per exemple, els de Quino, Astèrix, Tintin, són els que he fet més, els clàssics. No tant el còmic modern. Aquí treballo molt el color, a diferència del gravat.

- Quina tècnica de gravat et convenç més?

La xilografia.

- Has vist alguna tècnica de gravat nova?

No. Les additives, la utilització de coles, el colograf. No m'ha interessat excessivament la tècnica del gravat. M'ha interessat més treballar amb el meu sistema de materials que conèixer en profunditat el gravat.

- Sembla que la teva obra busca quelcom amb les formes, el color, l'espai?

Més amb les formes i l'espai que amb el color. El color no m'atreu massa.

- L'absència de color també vol dir alguna cosa?

També, certament. Fins i tot molt. Pensa que algunes vegades he posat color. Hi ha alguns gravats amb una mica de color, però és cert, és l'absència. M'interessen més les formes i l'espai, i potser l'absència de color és per potenciar això altre, jugant amb aquests elements simples que són el blanc, el negre, grisos.

- En l'elaboració d'un autoretrat què destacaries?

Mai m'he plantejat de fer un autoretrat. Mai del món. Ni se m'ha passat pel cap. Si ho fes destacaria el dubte, o alguna cosa així. No sabria trobar exactament la paraula, però tindria a veure amb això possiblement. Buscaria. Una altra cosa és que ho trobés. Però suposo que si volgués representar una mica tal com em podria veure jo, podria anar per aquí. En l'aspecte més emocional possiblement el dubte; és una mica la base del que faig, dubtar i arribar fins i tot a acabar coses continuant buscant del que ha quedat, de tal com ha sortit. De vegades acabes i el dubte i continua sent, tot i que està acabat i ja no es toca més. Des del principi al final, pràcticament això hi és amb tot, en l'obra més personal.

- Què et sembla el comentari que hem llegit sobre la teva obra: "fresca i sincera. Que transmet molts sentiments, en un diàleg constant entre l'autor i les matèries, evitant tot el que li es superflu"?